

ननु कृषिपर्जन्यन्यायेन देवापेक्षा कर्मसिद्धिर्न कर्मापेक्षं देवमिति प्रत्यक्षं तत्कथं विपरीतमुच्यत इत्याशंक्याह अग्नीति देवस्य प्राक्कर्मणः अभ्युत्थानं व्यापारो द्विविधः संचितरूपेणावस्थानं एकः भोगार्थं समारंभरूपो द्वितीयः तत्र समारब्धेन उत्थानेन तदनुकूलन कर्मणा च ऐहिकं फलमाप्नुयात् विधिनाशास्त्रेण कर्मणा च तदनुसारिणा स्वर्गमार्गमवाप्नुयात् देवाधीनो भोगः कर्माधीनः संचय इति निष्कर्षः कृष्यादावपि देवप्रतीक्षणां का पुरुषकर्म सेचनादिनापि फलस्योत्पादयितुं शक्यत्वादिति भावः ॥४९॥ इति श्रीम० अनुशास० ने० भा० षष्ठोऽध्यायः ॥६॥ ॥६२॥ अद्विषन्नगौतमीवारिन् ज्ञात्वा दुःखं स्वदोषजं दत्त्वापि हारानतिथीन् सुदर्शनं चार्चयन् ॥१॥ आम्हण्यं दुर्लभं जानन् विश्वामित्रनिदर्शनात् आनृशंस्य परोधर्म इति यः शकवस्थितः

अभ्युत्थानेन देवस्य समारब्धेन कर्मणा ॥ विधिना कर्मणा चैव स्वर्गमार्गमवाप्नुयात् ॥४९॥ इति श्री महाभारते अनुशास० आनुशा० दानधर्मे देवपुरुषकारनिर्देशोऽध्यायः ॥६॥ ॥६२॥ युधिष्ठिर उवाच कर्मणां च समस्तानां श्रुत्वा भानां भरतर्षभ ॥ फलानि महतां श्रेष्ठप्रब्रूहि परिपृच्छतः ॥१॥ श्रीश्रु उवाच हंत ते कथयिष्यामि यन्मां पृच्छसि भारत ॥ रहस्यं यदृषीणां तु तच्छृणु स्वयुधिष्ठिर ॥ यागतिः प्राप्य ते येन प्रेत्य भावे चिरेप्सिता ॥२॥ येन येन शरीरेण यद्यत्कर्म करोति यः ॥ तेन तेन शरीरेण तत्तत्फलमुपाप्नुते ॥३॥ यस्यां यस्यामवस्थायां यत्करोति श्रुभाश्रुभं ॥ तस्यां तस्यामवस्थायां भंक्ते जन्मनि जन्मनि ॥४॥ न नश्यति कृतं कर्म सदा पंचेन्द्रियैरिह ॥ तेह्यस्य साक्षिणो नित्यं पृष्ठ आत्मा तथैव च ॥५॥ चक्षुर्दद्यान्मनो दद्याद्वाचं दद्याच्च सूनुतां ॥ अनुब्रजे दुपासीत स यज्ञः पंचदक्षिणः ॥६॥ यो दद्यात्परिक्लिष्टमन्त्रमध्वनिवर्तते ॥ श्रान्ता या दृष्टपूर्वा यितस्य पुण्यफलं महत् ॥७॥ स्थंडिलेषु शयानानां गृहाणि शयनानि च ॥ चीरवल्कलसंवीते वासांस्तथाभरणानि च ॥८॥ वाहनानि च यानानि योगात्मनितपो धने ॥ अग्नीनुपशयानस्य राज्ञः पुरुषमेव च ॥९॥ रसानां प्रतिसंहारे सोभाग्यमनुगच्छति ॥ आमिषप्रतिसंहारे पशून्पुत्रांश्च विंदति ॥१०॥ अवाकुरिरास्त्यो लंबे दुर्दुवासंचयो वसेत् ॥ सततं चैकशायी यः सलेभे तं पितृगतिं ॥११॥ पाद्यमासनमेवाथ दीपमन्त्रं प्रतिश्रयं ॥ दद्यादतिथिपूजार्थं स यज्ञः पंचदक्षिणः ॥१२॥

देवेन रक्ष्यते देहधर्मेऽतियत्नवाच धर्माधिकारी षट्सूक्तो धर्मोऽथ मुनिनोच्यते ॥३॥ धर्मात्कुरुं भवतीत्युक्तं तत्र को धर्मः किं फलमिति जिज्ञासुर्युधिष्ठिर उवाच ॥१॥ गतिः फलं येन कर्मणा प्रेत्य भावे मरणोत्तरं देहांतरप्राप्तौ ॥२॥ येनेति मनसा कृतस्य कर्मणः फलं मनसैव स्वप्नादोभंक्ते कायेन कृतस्य फलं कायेनैव भंक्ते जाग्रदादिवित्यर्थः ॥३॥ अवस्थायां बाल्ययेवनादिरूपायां आपद्यनापदिवा ॥४॥ नेति नाशो नैष्कल्यं अस्य कर्तुः साक्षिणा मभावे हि कृतं ब्रूथेव स्यात्तनुतस्त्वेदिति भावः ॥५॥ दद्यादभ्यागतायेति शेषः ॥६॥ महत् अपरिमितं ॥७॥ वानप्रस्थधर्माणां फलान्याह स्थंडिलेष्वित्यादिना ॥८॥ योगात्मनियोगयुक्तचित्ते ॥९॥ १०॥ एकशायी ब्रह्मचर्यवान् ॥११॥ १२॥